

Til lovforslag nr. L 2. Tillæggsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 15. december 1989

## Tillæggsbetænkning

over

### Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i to møder. Udvalget har stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd. Herudover har udvalget modtaget en henvendelse fra Den Danske Bankforening.

Som bilag til denne tillæggsbetænkning er optrykt en række af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå.

Der er af skatteministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti, Venstres og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets vedtagelse, men kan dog stemme for de stillede ændringsforslag. Mindretallet ønsker at udtale følgende:

Det af ministeren stillede ændringsforslag er fuldstændig identisk med det ændringsforslag, Socialdemokratiet stillede til lovforslagets 2. behandling, men som blev nedstemt af alle partier med undtagelse af S og SF.

Socialdemokratiet er særdeles tilfreds med, at det er lykkedes at få lukket et hul i lovforslaget, som kunne have medført store omgælsesmuligheder og dermed et tabt skatteprovenu på mange millioner kroner.

Det er fortsat uforståeligt, at regeringen ikke har villet lytte til vore advarsler mod andre huller i lovforslaget:

1. Der åbnes for spekulation i ejerlejligheder, sommerhuse, en- og tofamilieshuse, da fortjenester her gøres helt skattefrie, bare man har boet et par dage i det pågældende hus, jf. de oplysninger, som skatteministeren har givet til udvalget.
2. Vedhængende renter kan som påpeget af bl.a. Advokatrådet udnyttes til skattespekulation. Det kan forudses, at vedhængende renter bliver et blandt flere led i skattespekulationspakker, som tilbydes danskere, som har ondt i skatten.
3. Investeringsfondsmidler, der hæves i utide, kan i visse situationer i en kombination med virksomhedsskatteordningens opsparingsordning bruges til at undvige en normal efterbeskatning.
4. Investeringsfondsmidler, som overtages af en arving, der succederer i afdødes sted, kan i visse situationer indebære, at Danmark mister beskatningsretten, såfremt arvingen er bosiddende i udlandet og investeringsfondsmidlerne anvendes til køb af et udenlandsk afskrivningsberettiget aktiv.

Desværre er det ikke lykkedes for Socialdemokratiet under udvalgsarbejdet at overbevise et flertal om, at også disse huller burde lukkes forinden lovens endelige vedtagelse. Når Socialdemokratiet på trods heraf undlader at stemme for loven, skyldes det tilfredshed med, at det absolut største hul er blevet lukket, og at lovfor-

slaget i øvrigt indeholder en række fornuftige forenklingsforslag.

Et *trede mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men kan dog stemme for de stillede ændringsforslag. Mindretallet ønsker at udtale følgende:

SF indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men SF er glad for, at skatteministeren har givet sig og har stillet ændringsforslag, så et af hullerne i det mindste stoppes. Ministerens ændringsforslag kan SF således på det allervarmeste tilslutte sig. Nu lukkes et af de 5 grove huller i den såkaldte »forenklingslov« – den, SF har betegnet som »lov om nye skattehuller«. Tilbage er desværre endnu 4 huller.

Den regel, ministeren nu har fjernet, betyder, at aktionærer med under 25 pct. af aktiekapitalen i et selskab ikke bare kan forvandle lønindtægter, der skulle beskattes med 68 pct., til aktieselskabsindtægter, der kun beskattes med 40 pct. Det var efter ministerens forslag sådan, at selskaber, hvor ledelsen også var aktionærer, kunne »afløne« ledelsen med friaktier i stedet for løn. Efter 3 år ville friaktierne skattefrit kunne tilbagesælges til selskabet. Men den går altså ikke.

Dermed har SF også klart bevist, at det ikke var drilleri, når SF havde krævet netop dette lovforslags 3. behandling udskudt.

De værste af de tilbageværende skattehuller i den såkaldte forenklingslov er:

1. Når man fremover køber obligationer og ved købet betaler for renter påløbet siden sidste termin, er denne »renteudgift« fremover fradragsberettiget i købsåret og ikke i det år, hvor renteindtægten falder. Det vil give mulighed for at udskyde store skatte-sommer i mindst et år. Hvis pengeverdenen finder på at udstede papirer med rentekuponer hvert 5. eller 10. år, vil skatteudskydelsen blive endnu længere. Derfor har SF stillet ændringsforslag om at stoppe dette hul.
2. Fortjeneste på ejerboligområdet skal ikke længere beskattes, heller ikke selv om ejeren kun har »beboet« ejendommen i 2 dage. Hidtil var skattefriheden betinget af, at ejeren havde beboet boligen i to år.
3. Nye regler for efterbeskatning af uudnyttede investeringsfonde og etableringskonti betyder, at selv om man i sin tid fik en skattebe-

sparelse på mellem 68 og 73 pct., sker efterbeskatningen i forbindelse med virksomhedsordningen med kun 50 pct.

4. En udlænding, der arver en nedskreven ejendom eller et andet nedskrevet formuegode, kan nu slippe for at blive efterbeskattet ved salg, hvis blot han overflytter pengene til et tilsvarende gode i udlandet.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og vil redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag ved 3. behandling.

Et *femte mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller ligeledes lovforslaget til *vedtagelse* og vil redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag ved 3. behandling.

Et *sjette mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet vil ved 3. behandling redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag.

## Ændringsforslag

### Til § 8

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (S):

- 1) Nr. 1 udgår.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP, CD og KRf):

- 2) Nr. 6 og 7 udgår.

## Bemærkninger

### Til nr. 1

Som det fremgår af ministerens svar på spørgsmål 60 (der er optrykt i bilaget til denne tillægsbetænkning), har ministeren allerede i dag mulighed for at sikre, at obligationsrenter kan indberettes på korrekt indkomstår, således at de pågældende renteindtægter kan omfattes af erklæringsordningen. Det er derfor udtryk for merbureaukratisering, når ministeren tilføjer skattelovgivningen endnu en paragraf, ligesom den nye bureaukratiske ordning, som ministeren har valgt at anvende som påvist i ud-

valgsarbejdet, vil give anledning til omfattende skattespekulation. Såfremt § 8, nr. 1, vedtages, forudsættes det, at ministeren anvender bemyndigelsen, jf. skattekontrollovens § 10 B, til at sikre, at obligationsrenter bliver et erklæringsfelt.

Til nr. 2

Hensigten med de nævnte bestemmelser i lovforslaget er at forenkle reglerne om tilbage-

salg af aktier til det udstedende selskab. Det har ikke været hensigten at realitetsændre den gældende retstilstand. Der er under lovforslagets behandling rejst tvivl herom. Regeringen ønsker at fjerne denne tvivl.

I betragtning af, at der med den foreslåede bestemmelse alene er tale om administrative forenklinger inden for et begrænset område, finder regeringen derfor ikke grundlag for at opretholde forslagene.

*Aagaard (KF) Else Theill Sørensen (KF) Pernille Sams (KF) Svend Heiselberg (V) nfm.*

*Skrumsager Skau (V) Glistrup (FP) Elisabeth Arnold (RV) Bente Juncker (CD)*

*Kofod-Svendsen (KRF) Helen Beim (S) Erling Christensen (S) Pia Gjellerup (S)*

*Klaus Hækkerup (S) Hans Strunge (S) Stavad (S) fmd. Bjørn Poulsen (SF)*

*Jens Thoft (SF)*

### Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes besvarelse heraf

#### Spørgsmål 34:

##### Ad § 7.

Ministeren bedes oplyse, hvorvidt det er en tilstrækkelig betingelse, at en ejer af en af de i forslaget omfattede ejendomme blot har beboet denne i én dag for at opnå skattefrihed i forbindelse med et eventuelt salg.

##### Svar:

Regeringens forslag indebærer, at der ikke skal ske nogen beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven ved afståelse af én- og tofamiliehuse, ejerlejligheder, stuehuse og sommerhuse, når ejeren eller dennes husstand har beboet den pågældende ejendom. I forhold til de gældende regler ophæves kravet om, at beboelsen skal have strakt sig over mindst 2 år. Dermed vil også kortere beboelsesperioder fritage for en eventuel avancebeskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Det må dog kræves, at der rent faktisk har været tale om beboelse. I tilfælde, hvor der helt åbenbart er tale om, at ejeren eller dennes husstand blot foretager en pro forma-indflytning, dvs. at der reelt ikke er tale om beboelse, vil der efter en konkret, ligningsmæssig vurdering være mulighed for at beskatte en eventuel avance efter ejendomsavancebeskatningslovens almindelige regler.

#### Spørgsmål 38:

##### Ad besvarelse af spørgsmål 22, jf. bilag 23.

Ministeren bedes konkret beregne virkningerne af følgende situation: Der købes en obligationspost på 5 mio. kr., som finansieres over en sigtveksel, der alene skal stemples med 1 kr. Det forudsættes, at renten på sigtvekslen er 12,5 pct. Obligationenkøbet foretages ultimo året, og obligationerne tilbagesælges primo det efterfølgende år.

#### Spørgsmål 39:

I den samme situation bedes konkret beregnet virkningerne for en skatteyder, der befinder sig lige ved det skrå/vandrette skatteloft (formueskatten bedes medtaget i beregningerne).

##### Svar:

Jeg forstår spørgsmålene således, at beregningerne ønskes foretaget for tre typer af skatteydere:

- 1) en »almindelig« skatteyder uden anden kapitalindkomst, således at den skattemæssige fradragsværdi af negativ kapitalindkomst er 51,6 pct.;
- 2) en skatteyder med stor kapitalindkomst, der er omfattet af overgangsreglerne for positiv nettokapitalindkomst, således at skattesatsen for både positiv og negativ kapitalindkomst udgør 68,7 pct.; samt
- 3) en skatteyder, der i kraft af en stor formue omfattes af det vandrette skatteloft og derfor har en skattesats for både positiv og negativ kapitalindkomst på 78,7 pct.

Beregningsresultaterne er anført i nedenstående tabel.

Beregningsforudsætningerne fremgår af vedlagte bilag.

Tabel

Skatteydernes margi- nalskat i pct. . . . .	51,6	68,7	78,7
	kr.	kr.	kr.
Afkast af udskudt skat . . . . .	13.112	11.289	8.801
Samlede omkost- ninger . . . . .	78.246	6.230	6.157
Heraf:			
stempelafgift . . .	1	1	1

kurtaget . . . . .	6.000	6.000	6.000
renteudgift efter skat . . . . .	355	229	156
ekstra 6 og 12 pct. skat . . . . .	71.890	-	-
<b>Nettoresultat for skatteyder . . . . .</b>	<b>÷ 65.134</b>	<b>5.059</b>	<b>2.644</b>

I det anførte eksempel medfører skatteudskydelseskonstruktionen en formindskelse af skatteyderens kapitalindkomst for 1990 med godt 0,5 mio. kr. Modstykket hertil er, at skatteyderens kapitalindkomst for 1991 forøges med et nogenlunde tilsvarende beløb. Der flyttes således en indkomst på godt 0,5 mio. kr. fra 1990 til 1991.

Det fremgår af tabellen, at konstruktionen ikke vil kunne betale sig for »almindelige« skatteydere med en skattemæssig fradragsværdi på 51,6 pct. af negativ kapitalindkomst. Forklaringen er, at forskydningerne i skatteyderens kapitalindkomst udløser en anelig ekstraskat i 1991. Skatteyderens nettokapitalindkomst for 1991 bliver nemlig af en sådan størrelse, at skattereformens overgangsregler for omlægning af positiv nettokapitalindkomst træder i kraft. Ifølge disse regler beskattes nettokapitalindkomst, der overstiger 160.000 kr. i 1991, som personlig indkomst. En væsentlig del af vederlaget for solgte, vedhængende renter i 1991 pålægges derfor 12 pct.-skat, som dog under de anførte forudsætninger reduceres til 11,1 pct. på grund af det »skrå« skatteeft. Herudover pålægges vederlaget for solgte, vedhængende renter i 1991 6 pct. skat.

Skatteydere, der enten i forvejen er under overgangsreglerne for positiv nettokapitalindkomst og dermed har en marginalskat omkring 68,7 pct., eller som er under reglen om det vandrette skatteeft og dermed har en marginalskat på ca. 78,7 pct., vil kunne få en gevinst ved konstruktionen. Gevinsten er imidlertid af meget beskeden størrelse. Under de anførte forudsætninger andrager gevinsten således 2.000–5.000 kr., hvilket er mindre end 1 promille af det investerede beløb på knap 6 mio. kr. En gevinst af denne størrelsesorden er formentlig for lille til at dække kursrisikoen ved konstruktionen. Falder obligationskursen således med blot 0,1 kurspoint hen over årsskiftet, vil konstruktionen være direkte tabgivende for skatteyderen.

Endelig skal det pointeres, at det er en helt afgørende forudsætning for skatteudskydelseskonstruktionen, at skatten af skatteyderens øvrige indkomst for 1990 overstiger fradragsværdien af de købte, vedhængende renter. Er det ikke tilfældet, vil fradraget for købte, vedhængende renter blot føre til, at skatteyderen må fremføre et skattemæssigt underskud til 1991. Herved går skatteudskydelsen naturligvis tabt.

På baggrund af de restriktive forudsætninger for konstruktionen og den meget lille gevinstmulighed forekommer det ikke sandsynligt, at regeringens lovforslag vedrørende handelsrenter vil give anledning til spekulation i skatteudskydelse.

## Bilag

Følgende beregningsforudsætninger er lagt til grund:

Skatteyderen køber den 31. december 1990 nominelt 5 mio. kr. statsobligationer i serie S 2001 til kurs 106,6 (svarende til den noterede middelkurs tirsdag den 5. december 1989). Obligationerne har helårlig termin den 15. februar. De vedhængende renter ved købet udgør:

$$(315/360) \times 0,12 \times 5 \text{ mio. kr.} \\ = \dots\dots\dots 525.000 \text{ kr.}$$

Obligationernes samlede anskaffelsessum udgør herefter:

$$525.000 \text{ kr.} + 1,066 \times 5 \text{ mio.} \\ \text{kr.} = \dots\dots\dots 5.855.000 \text{ kr.}$$

Obligationerne afhændes til uændret kurs den 2. januar 1991. De vedhængende renter ved salget udgør:

$$(317/360) \times 0,12 \times 5 \text{ mio. kr.} \\ = \dots\dots\dots 528.333 \text{ kr.}$$

Kurtagen udgør efter fast praksis i pengeinstitutterne 1 promille af obligationernes kursværdi, når denne overstiger 3 mio. kr. Kurtage kan dog maksimalt udgøre 3.000 kr. ved den enkelte obligationshandel.

Obligationenkøbet lånefinansieres ved udstedelse af en sigtveksel med en rente på 12,5 pct. p.a. Lånet etableres og indfries samtidig med købet, henholdsvis salget, af obligationerne. Rentudgiften andrager således:

$(2/360) \times 0,125 \times 5.855.000$   
kr. = ..... 4.066 kr.

Lånet antages optaget uden gebyrer.

Obligationshandelen fører til en ét-årig skatteudskydelse svarende til skatteværdien af de vedhængende renter ved købet. Under de anførte forudsætninger udgør denne skatteudskydelse:

270.900 kr. ved en skattesats på 51,6 pct. ;  
360.675 kr. ved en skattesats på 68,7 pct. ;  
413.175 kr. ved en skattesats på 78,7 pct.

Det antages, at skatteyderen kan investere den udskudte skat til et skattepligtigt afkast efter eventuelle omkostninger på 10 pct. p.a. før skat.

Skatteyderen antages i alle tilfælde at have en personlig indkomst, der overstiger grænsen for 12 pct. skatten.

Indkomsten antages at være så stor, at skatteyderen ikke omfattes af overgangsordningen for negativ kapitalindkomst. Positiv nettokapitalindkomst indgår i grundlaget for beregning af 6 pct. skat.

De anvendte skattesatser inkluderer kirkeskat.

#### *Spørgsmål 46:*

Såfremt en i udlandet bosat arving succederer i investeringsfondsmidler, hvorefter beløbet anvendes til køb af en afskrivningsberettiget bygning, og bygningen herefter sælges, vil der da kunne foretages beskatning af genvundne afskrivninger? Gør det nogen forskel, om bygningen er beliggende i Danmark eller i udlandet?

#### *Svar:*

Genvundne afskrivninger, som opstår ved salg af afskrivningsberettigede bygninger, beskattes som særlig indkomst, jf. afskrivningslovens § 29 og lov om særlig indkomstskat § 2, nr. 2. Den særlige indkomst omfatter den ved salget indvundne fortjeneste, dog højst summen af samtlige foretagne afskrivninger, herunder forlods og forskudsafskrivninger.

Efter de gældende regler kan investeringsfondshenlæggelser også anvendes til forlodsafskrivning på aktiver, der anskaffes til erhvervsvirksomheder i udlandet, såfremt aktiverne er afskrivningsberettigede efter afskrivningsloven.

Ved salg af en afskrivningsberettiget bygning, der er beliggende i Danmark og som er anskaffet af en i udlandet bosat arving, kommer de eventuelle genvundne afskrivninger til beskatning i Danmark.

En arving, som er hjemmehørende i udlandet, kan kun succedere i investeringsfondsmidler, som indgår i en erhvervsvirksomhed, der er skattepligtig i Danmark. Da arvingen er hjemmehørende i udlandet, vil han være begrænset skattepligtig her til landet efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, om erhverv med fast driftssted her.

For en begrænset skattepligtig erhvervsvirksomhed kan der kun anvendes investeringsfondsmidler til anskaffelse af en udenlandsk ejendom, hvis det kan dokumenteres, at den har direkte forbindelse med det faste driftssted her i landet.

Ved salg af en afskrivningsberettiget bygning, der er beliggende i den stat, hvor ejeren er hjemmehørende, kan Danmark ikke beskatte fortjenesten ved afståelsen af den faste ejendom.

Ved en bindende forhåndsbesked (refereret i SKAT 1989.2.156), der vedrørte dobbeltbeskatningsaftalen med Vesttyskland, tilkendegav Ligningsrådet, at fortjeneste ved salg af fast ejendom i overensstemmelse med den almindelige terminologi i dansk skattelovgivning skal opfattes som omfattende både egentlig ejendomsavance og genvundne afskrivninger.

#### *Spørgsmål 47:*

*Ad besvarelsen af spm. 34, jf. bilag 31.*

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt at ændre lovgivningen fra en objektiv retsregel, der både er fornuftig og indebærer retssikkerhed for borgerne, til en regel, der indebærer en ligningsmæssig og skønsmæssig vurdering med hensyn til, hvornår skatteyderen reelt har opfyldt beboelseskravet?

#### *Spørgsmål 48:*

Hvor lang tid skal en person som minimum have boet i sin ejendom for at kunne være helt sikker på at skattemyndighederne ikke rejser sag over for den pågældende i relation til spørgsmål vedrørende proformaindflytning?

#### *Svar:*

Formålet med forenklingsspakken er blandt andet at få objektiveret en række dispensationsbestemmelser. Det skal herefter i videst muligt omfang fremgå direkte af lovbestemmelsen, hvilke betingelser der skal være opfyldt. Efter de gældende regler kan der dispenseres for kravet om mindst 2 års beboelse, når der foreligger ganske særlige omstændigheder. Efter forslaget ophæves dispensationsbestemmelsen som følge af, at der ikke længere stilles krav til beboelsens varighed.

Der er således ikke tale om, at man med lovforslaget ændrer en objektiv regel til en regel, der indebærer en ligningsmæssig og skønsmæssig vurdering. Tværtimod vil en række skønsmæssige afgørelser bortfalde efter lovforslaget. Eneste betingelse for skattefritagelse er herefter, at skatteyderen – som det også hidtil har været tilfældet – skal have beboet ejendommen. Blot er der ikke længere krav om, at beboelsen skal have strakt sig over en bestemt periode. Det vil være overordentlig sjældent, at der vil kunne rejses tvivl om, hvorvidt en skatteyder har beboet en ejendom. Selv meget kortvarige beboelsesperioder vil blive godkendt. Den altovervejende hovedregel vil således være, at skatteyderens oplysninger lægges til grund for den skattemæssige behandling af en eventuel ejendomsavance.

### *Spørgsmål 52:*

Hvordan vil ministeren efter gennemførelsen af den foreslåede friere hæveadgang sikre, at der ikke kan hæves på en investeringsfondskonto (eventuelt en etableringskonto), før de pligtige skatter er betalt, jf. bekendtgørelse nr. 320 af 13. juni 1984.

### *Svar:*

Af investeringsfondslovens § 9, stk. 3, fremgår, at indeståendet på investeringsfondskontoen sikrer det skattekrav, der følger af en ikke-anvendelse af investeringsfondshenlæggelsen. Ved bekendtgørelse nr. 22 af 11. januar 1989 (vedlagt) er der i § 6 fastsat regler for udbetaling af indestående beløb på investeringsfondskonti efter de gældende regler.

Det samme gælder for indskud på etableringskonto og bekendtgørelse nr. 23 af 11. januar 1989.

Forslaget om objektivering af adgangen til at hæve investeringsfondsmidler i utide, berører ikke bestemmelsen i § 9, stk. 3, om sikring af skattekravet.

Det er meningen, at bekendtgørelserne skal ændres i overensstemmelse med de foreslåede ændringer i henholdsvis investeringsfonds- og etableringskontoloven.

Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 22 af 11. januar 1989

## Bekendtgørelse om investeringsfonds

I medfør af § 8, § 9, stk. 3, § 11, stk. 2, og § 18 i lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, fastsættes:

**§ 1.** En konto for investeringsfond må kun omfatte indskud, der er foretaget i henhold til lov om investeringsfonds. Samme konto kan omfatte indskud vedrørende forskellige henlæggelsesår, når det klart fremgår, hvilke henlæggelsesår indskuddene vedrører.

**§ 2.** Senest den 15. oktober skal pengeinstituttet til Statsskattedirektoratet indberette de indskud på investeringsfondskonti, der er foretaget før den 1. oktober, og som ikke tidligere er indberettet.

*Stk. 2.* De i stk. 1 nævnte indberetninger skal for hver kontohaver omfatte oplysning om:

- 1) kontonummer,
- 2) CPR- eller SE-nummer,
- 3) indskudsdatoer og
- 4) størrelsen af det enkelte indskud.

**§ 3.** Det skema, der er nævnt i lovens § 8, udarbejdes af Statsskattedirektoratet.

*Stk. 2.* Pengeinstituttet skal påse, at samtlige rubrikker på skemaet er udfyldt, når beløb hæves.

*Stk. 3.* Pengeinstituttet skal opbevare skemaet i 5 år efter udløbet af det kalenderår, hvori beløbet er hævet. Skemaet skal dog indsendes til en skattelig myndighed efter dennes begæring.

**§ 4.** Senest den 15. oktober skal pengeinstituttet til Statsskattedirektoratet indberette de beløb, der er hævet på investeringsfondskonti før den 1. oktober, og som ikke tidligere er indberettet. Indberetningen skal ske samtidig med indberetningen efter § 2.

*Stk. 2.* De i stk. 1 nævnte indberetninger skal for hver kontohaver omfatte oplysning om:

- 1) kontonummer,
- 2) CPR- eller SE-nummer,
- 3) hævedatoer,
- 4) størrelsen af hvert enkelt beløb og
- 5) anskaffelsesdato for aktiver, der berettiger til forlods afskrivning.

**§ 5.** De i §§ 2 og 4 nævnte indberetninger skal indgives på edb-medium. Vilklarene herfor fastsættes af Statsskattedirektoratet. Oplysningerne kan dog i stedet indgives på skemaer, der udarbejdes af Statsskattedirektoratet.

*Stk. 2.* Indberetningerne må ikke omfatte rentetilskrivninger eller renter, der er hævet efter lovens § 15.

**§ 6.** I de i lovens § 9, stk. 3, jf. § 10, stk. 1, nævnte tilfælde må pengeinstituttet først udbetale beløbet, når det har modtaget meddelelse herom fra Statsskattedirektoratet. Pengeinstituttet skal tilbageholde den del af beløbet, som ifølge Statsskattedirektoratets meddelelse svarer til skatten. Skattebeløbet indbetales senest 10 ekspeditionsdage efter, at pengeinstituttet har modtaget meddelelsen, til Statsskattedirektoratet med oplysning om kontohaverens CPR- eller SE-nummer.

**§ 7.** Overtrædelse af bestemmelserne i §§ 1-6 i denne bekendtgørelse straffes med bøde, såfremt overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

**§ 8.** Amtsskatteinspektorerne, for Københavns og Frederiksberg Kommuner vedkommende dog de pågældende skattedirektorater, bemyndiges til som 1. instans at træffe afgørelse efter investeringsfondslovens § 3 A, stk. 3 og 5.



§ 9. Ligningskommissionerne, for Københavns og Frederiksberg Kommuner vedkommende dog de pågældende skattedirektoratet, bemyndiges til som 1. instans at træffe afgørelse efter investeringsfondslovens § 5, stk. 1, § 6, stk. 2, § 9, stk. 2, og § 10, stk. 2, 3 og 4.

§ 10. Afgørelser, der er truffet af ligningskommissionen, kan indbringes for amtsskatteinspektoratet.

Stk. 2. Afgørelser, der er truffet af amtsskatteinspektoratet som 1. instans eller som ankeinstans, og afgørelser, der er truffet af Køben-

havns og Frederiksberg skattedirektorater, kan indbringes for Statsskattedirektoratet.

Stk. 3. Afgørelser, der er truffet af Statsskattedirektoratet som ankeinstans, kan indbringes for skatteministeren.

§ 11. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. februar 1989. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 320 af 13. juni 1984 om investeringsfonds og bekendtgørelse nr. 651 af 5. oktober 1987 om henlæggelse af visse beføjelser i lov om investeringsfonds.

Stk. 2. Indberetningerne efter §§ 2 og 4 skal første gang ske senest den 15. oktober 1989.

*Skatteministeriet, den 11. januar 1989*

ANDERS FOGH RASMUSSEN

/ Carsten Vesterø Jensen

*Spørgsmål 55:**Ad besvarelsen af spørgsmål 47 og 48.*

Der ønskes en uddybning af, hvad der nærmere forstås ved meget kortvarige beboelsesperioder.

*Svar:*

Regeringens lovforslag indebærer, at den eneste betingelse for skattefrihed af en eventuel avance ved afståelse af en ejerbolig er, at skatteyderen eller dennes husstand har beboet den pågældende ejendom. Længden af denne beboelse vil herefter ikke være afgørende, og som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 47 og 48 vil selv meget kortvarige beboelsesperioder berettige til skattefritagelse. Det gælder også, selvom beboelsen kun har strakt sig over f.eks. et par dage. Statuering af beboelse i denne sammenhæng kan principielt ikke gøres afhængig af længden af beboelsesperioden.

*Spørgsmål 60:*

Hvilke ændringer skal der laves i skattekontrolloven, såfremt vedhængende renter kommer ind på det rette indkomstår efter de nugældende regler, således at § 8, nr. 1, overflødiggøres, og således at obligationsrenter bliver et indberetningsfelt på selvangivelsen?

Spørgerens intentioner er at løse det samme problem som § 8, nr. 1, løser, nemlig at gøre obligationsrenter til et gult felt på selvangivelsen.

*Svar:*

Efter skattekontrollovens § 10 A sker der automatisk indberetning af renteindtægter vedrørende de rentekuponer, der indløses for obligationer, eller som tilskrives vedrørende obligationer, således at de nævnte rentekuponer eller tilskrevne renter indberettes på obligationsejers personnummer eller virksomhedsnummer for det år, hvori renterne forfalder.

Efter skattekontrollovens § 10 B skal der efter nærmere af skatteministeren fastsatte regler ske indberetning om overdragelser af obligationer og rentekuponer, herunder bl.a. om de handelsrenter, der indgår i overdragelsen.

Der er således allerede i den gældende skattekontrollov fornødne bestemmelser til at kræve indberetning om de enkelte renteindtægtsposter vedrørende både handelsrenter og hævede kuponrenter eller tilskrevne obligationsrenter.

Når myndighederne har valgt ikke at benytte denne adgang til at gøre obligationsrenter til en automatisk indberettet indkomstkompone-nt, hænger det sammen med følgende forhold:

De gældende regler for periodisering mellem forskellige indkomstår af handelsrenter for obligationer er ganske vanskeligt tilgængelige for almindelige skatteydere, som det også fremgår af bemærkningerne til § 8, nr. 1, i lovforslaget.

Det er skattemyndighedernes erfaring, at de skattepligtige i vidt omfang allerede selv angiver handelsrenter i overensstemmelse med de foreslåede regler.

Det ville derfor volde ganske store problemer, hvis man med hjemmel i den gældende skattekontrollov sørgede for den teoretisk rigtige periodisering, idet man dermed ville opnå, at de automatiske oplysninger i mange tilfælde – men ofte for små beløb – ville afvige fra det, som den pågældende skatteyder selv havde opgjort og fundt mest naturligt.

Det er derfor i stedet valgt at søge reglerne forenklet og bragt i overensstemmelse med den almindelige opfattelse, jf. lovforslagets § 8, nr. 1.

Denne løsning vil samtidig gøre både pengeinstitutternes indberetning og skattesystemernes behandling af indberetningerne vedrørende handelsrenter for obligationer væsentligt enklere og dermed sikrere.